

Uttalande av Socialdemokraternas partikongress den 25 februari 1905

Då unionsfrågan i båda länderna tagit en sådan vändning att den behärskar båda folkens allmänna politik och därigenom undantränger det sociala reformarbete, som närmast öfverallt utgör målet för arbetareklassens strävanden, och då den alltjämt visar sig ge ny näring åt nationalistiska och chauvinistiska strömningar i båda länderna, så finner kongressen, som häfdar arbetarklassens solidaritet utan hänsyn till landgränser, den nuvarande situationen kräva det uttalande: att det svenska socialdemokratiska arbetarepartiet, i överensstämmelse med hela vår internationella grundåskådning om alla folks själfstyrelserätt, obetingat erkänner det norska folkets rätt att fritt och utan inblandning bestämman öfver sina egna angelägenheter.

Kongressen önskar det goda samförståndet bevaradt mellan Sveriges och Norges folk till ökad trygghet för fred och framåtskridande på den skandinaviska halfön. Fördenskull uttalar kongressen sitt bestämda ogillande av den politik, som bedrifvits från den Boströmska regeringens sida, och hvilken, därest den vidhålles, måste föra till en fullständig unionel upplösning, under bitter och skiljande stämning.

Kongressen förklarar det svenska arbetarpartiet redo att taga för sin del konsekvenserna av sitt principiella erkännande af de båda folkens själfbestämningsrätt. Och skulle trots den bestämdaste och enhetligaste folkmening storsvenska eller dynastiska [kungliga] intressen söka drifva det till en våldsam lösning af de unionella tvistefrågorna, så förklara vi oss beredda att, samman med vårt norska broderparti, med hvarje till buds stående medel förhindra dylikt folkförräderi, från hvilket håll det än må framkomma och med vilka förevändningar det än må bemantlas [kamoufleras].

Källa: Protokoll från 1905 års kongress för Sveriges socialdemokratiska arbetareparti, Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek